

Szegedre hozott lengyelek.

— Adomák az oroszokról. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi ipartestületi kórházban lengyel sebesülteket ápolnak, napok óta. Szépen gyógyulnak, ami természetesen e kitűnő kórházban, hol példát adnak, miként kell a szenvedő hősokeket vigasztalni, taipra állítani. A lengyelek hálásan néznek szelid szemekkel. Egyik-másik már tréfálgat is. Egy szőke lengyel aztán a napokban jókedvében elkezdett adomázni: orosz történeteket mondott el, melyek az orosz paraszt között közszájon forognak, terjednek, hűen jellemezvén az orosz viszonyokat.

— Őfelsége a cár megtette, hogy az 1910-iki diákzavargások idején inkognitóban sértelt Carszkoje-Szeloban, — mondja a lengyel. — S az atyuska szóba elegyedek egy öreg zsidóval. Pétervárról beszéltek. A zsidó megismerte a nagy urat és így szólt hozzá:

— Felség! Mikor fogunk mi ketten bátorságban Pétervárra mehetni?

Pétervárott együtt tárgyalt a minisztertanács. Ugyanis jelentések jöttek arról, hogy tizennégy kormányzóságban a szegény nép éhezik. Az éhínség miatt a lakosság lázadzik. Tanakodnak a miniszterek, mit lehetne tenni.

— Imákat kell rendezni, nyilvánosan, hogy az isten adjon esőt, — mondja az atyuska, aki vallásos ember.

— A nyilvános imákat nem helyeselhetem, — szól valaki. A jelenlevők elképednek. De őfelsége hallgat, mert a merész közbeszó a *szent-szinóius* ügyésze volt, neki pedig egyházi kérdésben szabad bármit mondani.

— És miért nem helyesli? — kérdezi a miniszterelnök.

— Azért, mert ha az eső mégis elmarad, akkor *meginog a nép hite*.

— Konstantin Betyarovicznak igaza van, — szól bölcsen az atyuska, — mert a *nép vallásos hite* a legfőbb dolog.

S evvel a koronatanácsot berekeszti.

— Az se rossz, — folytatja a lengyel, — mikor *Nikolajevics* őfensége megszólít a fronton egy orosz katonát.

— Mit tennél, ha megparancsolnám, hogy lőjj rám?

— Rálőnék! — vágja ki a katona.

— Ugy, nagyon jó. És miért?

— Mert a parancs: parancs.

— Hogy hívják?

— Ivan Szupirov, *orthodox hitű*.

A generalissimus másik katonához fordul, hogy ő lőne-e?

— Igen, mert fenségednek vakon kell engedelmessé válni.

— Mi a neved?

— Stanislav Leskovszki, *lengyel katolikus*.

— Értem, — dörmögi a hosszú nagyúr s egy harmadikhoz fordul, aki derülten szól:

— Bizony én nem lőnék a fenséges urra.

— Hogy hívják?

— Icig Haskelesz.

— Zsidó létedre nem lőnél rám, ha én magam parancsolnám? És miért nem tennéd?!

— Csak azért, mert ... dobos vagyok.

— Az is jó, — szól szünet után a jókedvű lengyel sebesült, — mikor a cárné gyermekeivel meglátogat egy menedékházat, mely

arról ismeretes, hogy az ott elhelyezett agastyánok örökösen koplalnak, de az igazgató ur rohamosan gazdagok. Most persze, a felséges vendég előtt, etetik az öregeket, kik közül az egyik különös mohósággal eszik.

— Hány éves? — kérdi őfelsége.

— 72 éves vagyok.

— És mióta nem evett?

— 72 év óta.

— Na, látjátok, Olga, Tatjana, gyermekeim, milyen csodálatos erő van az orosz muzsikban. Ime, egy 72 éves ember és mégis úgy eszik, mint egy 20 éves ifju!

— A végén még ezeket is besorozhatják — viccel a lengyel sebesült és álmodozva, boldogan szivja a cigarettáját.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara háborus működése.

— A kamara elnöksége a drágaságról. —

(Saját tudósítónktól.) Junius 28-án a szegedi kereskedelmi és iparkamara teljes ülést tart. A kamara teljes ülésén az elnökség beszámol az elmúlt évi működéséről. Az elnöki jelentéseket, amelyekből meg lehet állapítani, hogy a kamara milyen tevékenységet fejtett ki a háboru alatt, itt közöljük kivonatolva:

A hadügyminiszter *hadseregszállítások központi nyilvántartása*, az árlejtések kiírása, az ajánlatok elbírálása és a szállítások ellenőrzése céljából a hadügyminiszterium kebelében *központi hivatal* létesített, melynek keretében az összes szállítási ügyek központi újjászervezés alá kerülnek és amelyek kapcsán a kamarák is kellő befolyáshoz jutnak. Kíváncsiak jelezte a hadügyminiszter azt, hogy a kamara a cégeket kimutatásokba foglalja és hogy a kamarák a kimutatásba felvett cégekről szállítóképességük mérvére vonatkozó közelebbi adatokat is tartalmazó, külön informáló lapokat is terjesszenek fel. Kamaránk az ajánlatotó cégek összeírását részben a már békeidőben is vezetett nyilvántartások felhasználásával, részben az eddig megfelelő puhatolások alapján kiadott szállítóképességi bizonyítványok figyelembevételével, részben információ szerzések útján eszközölte. Emellett körlevelek és kérdőívek útján széles körben hívtuk fel az érdekeltséget, később azután ellenőrzés alá vett önreferenciák szolgáltatására. A munkát eredményeképpen a katonai szállításoknál speciálisan számbavehető szakmákból *201 iparvállalat és kereskedelmi cég törzslajstromát terjesztettük fel* a központi nyilvántartás számára.

Kamaránknak a lefolyt időszak alatt talán legtöbb munkát és körültekintő gondot okozott az *iparüzés azon nehézségeinek elhárítása*, melyek az ipartelep és kereskedelmi vállalatok gyakorlott munkaerőinek hadhívásával szűntek meg. A kereskedelemügyi és pénzügyi miniszteriumok telhető jóindulattal iparkodtak a legnélkülözhetlenebb munkaerők felmentése érdekében való közbenjárással segíteni a bajokon s e téren a kamarák véleményező közreműködését vették igénybe. A kamara ennek folytán a kereskedelemügyi miniszter felhívásához képest a háboru kitörése óta 204 ipari és kereskedelmi vállalat *296 érdekeltségének*, továbbá a pénzügyminiszter megbízása folytán 79

A legszebb
legbájosabb
legkedvesebb

Dorrit Weixler vigjáték!

Bakfisszerelem.

4 felvonásban. — Írta és rendezte: Franz Hofer.

Bemutatja vasárnap, június hó 27-én

az „**Uránia**” Telefon
872.

Előadások 5, 7 és 9 órakor, vasárnap 2 órától folytatólag.

— Gyermekekjegyek csak az első előadásokon érvényesek. —

Nemzeti-szálloda (volt Konrad) Róka-
utca 6. sz., Szeged-
pályaudvarral szemben
Gyöngyöri út átalakítva
iszta szobák 2 koronától kezdve. — Kávéház
egész éjjel nyitva.